

Strona znajduje się w archiwum.

Data publikacji: 29.03.2022

Autor: Andrzej Zieliński

Pro memoria

„Człowiek nie rodzi się sobie ani nie umiera dla siebie”.

Te słowa poety Romana Brandstaettera przywołujemy dopiero wówczas, gdy odchodzi od nas ktoś bliski. Z głębokim żalem przyjęliśmy wiadomość o śmierci śp. Beaty Wilkołaskiej, naszej koleżanki z LSCDN.

Z wdzięcznością wspominamy Ją jako serdeczną koleżankę i przyjaciółkę, która zdobyła sobie powszechny szacunek, życzliwość i uznanie. Wspominać będziemy Ją, jako osobę niezwykle pracowitą, bez reszty zaangażowaną nie tylko w wypełnianie swoich obowiązków, ale chętnie niosącą pomoc wszystkim,

którzy jej potrzebowali.

Śp. Beata była dowodem na to, że dobrzy i życzliwi ludzie są wśród nas, że w pełni doceniamy to dopiero wówczas, gdy Ich zabraknie. Mogliśmy się od Niej uczyć sumienności, szacunku i zrozumienia wobec innych. Zawsze, gdy w myślach wrócimy do Niej pamięcią, będziemy przywoływać słowa Jana Pawła II: „Prawdziwie wielki jest ten człowiek, który chce się czegoś nauczyć”. Tą ciekawością życia i świata potrafiła zarazić innych, zachowując przy tym pokorę, skromność i wyrozumiałość wobec każdego człowieka.

Na zawsze pozostanie w naszej pamięci Jej uśmiech i pozytywne nastawienie do

świata. Odeszła niespodziewanie, zostawiając „ślady swoich stóp”, które przetrwają, pasję, umiłowanie, może niezłatwione sprawy, niespełnione marzenia. Zostawiła przyjaźń, która sięga poza grób - a nam, którzy też jesteśmy w drodze, pogłębioną świadomość, że w tym samym zmierny kierunku, a do brzegu czasem jest bardzo blisko.

W 2016 roku w ramach akcji Narodowe Czytanie 2016 LSCDN zorganizowało m.in. czytanie „Quo vadis” Henryka Sienkiewicza. Utrwaliliśmy to w obrazie filmowym, w którym pracownicy LSCDN czytają wybrane fragmenty lektury. Tak powstał film „Imiona miłości” zawierający 14 krótkich fragmentów powieści, powiązanych motywem miłości. Nasza koleżanka Beata Wilkońska przeczytała fragment LXIX rozdziału powieści zatytułowanego „W drodze do Pana”. Dziś te słowa wypowiedziane przez śp. Beatę brzmią inaczej, brzmią jak testament, jak Jej przesłanie skierowane do każdego z nas.

Link: [W drodze do Pana.](#)

Beatko, dziękujemy Ci za te słowa, dziękujemy za Twoją obecność, dziękujemy Ci za wszystko!

*Koleżanki i koledzy
z Lubelskiego Samorządowego Centrum Doskonalenia Nauczycieli*

[Powrót do poprzedniej strony](#)

[Poprzednia strona](#)
[Następna strona](#)